

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version: Kaj Ahlsved : Så vackert att det gör ont. Österbottens tidning 7.10.2018 s. 15.

Så vackert att det gör ont

RECENSION. Kaj Ahlsved har lyssnat på Dani Strömbäcks nya skiva med meditativ, terapeutisk, sakral eller helt enkelt vacker musik.

Nästan lite i smyg släppte Närpes mest framgångsrika skapare av tidlös pianomusik i våras sin femte "skiva". Denna gång enbart på digitala plattformar. Dani Strömbäck, som numera är bosatt i Italien, är inte känd för att göra något stort väsen av sig. Desto mer känd är han för sin mångsidighet som pianist och pianotekniker.

Som kompositör är han känd för sitt utmärkta hantverk inom tv- och filmmusiken; inte minst för den prisbelönta musiken till Klaus Härös film "Post till pastor Jakob" (2009).

Skivan "Nostalgia" beskriver

SKIVA

"Nostalgia".

Dani Strömbäck.

Digital utgåva 2018.

Strömbäck själv som 15 meditativa "ambient" pianostycken för solopiano. Ambient som begrepp och genre för tanken till lågmäld musik som skapar rum för andra aktiviteter, betydelser och funktioner. Musik är mer än ett estetiskt objekt och kan ha många bruksområden.

Hur musik används och uppfattas är förstås upp till lyssnaren men stämningsskapande låtar av det

mer lågmälda slaget har blivit något av Strömbäcks varumärke och det är inte alls överraskande att hans musik har hittat användningsområden inom till exempel vården.

DET ÄR också ur det perspektivet "Nostalgia" som bäst ska förstås. Den rikliga efterklangen och frikostiga användningen av sustain-pedalen skapar ett rum i sig själv; ett rum för avslappning, eftertanke och dialog. Meditativt, terapeutisk, sakralt eller helt enkelt vacker musik. Välj själv.

Vackra melodier kan Strömbäck minsann skapa, men de låter sig inte

enkelt fångas i kategorier och stereotypa beskrivningar. De melodiska linjerna flyter oproblematiske mellan visa, jazz, folk, minimalism och polyfoni och ges liv i olika harmoniska rum, flöden och former.

IBLAND KÄNNES det genuint improviserat och verkligen i "nuet" trots tidlösheten i soundet. Andra gånger framkallas mera genomkomponerade bilder med nyanser av till exempel Satie och Debussy eller filmmusikskapare som Zbigniew Preisner och Michael Nyman. Men framförallt känns det som Dani: låg-

mält, känslösamt och ärligt, aldrig platt eller energilöst.

Helheten har en speltid på cirka 65 minuter fördelad på 15 korta karaktärsstycken som innefattar olika perspektiv på eftertänksamhet: från nattligt vemod till gryende och fragmenterade känslor av hopp men också triumferande glädje och framtidstro. Ibland är det helt enkelt bara så vackert och välinspelat att det gör ont.

Kaj Ahlsved

kultur@ot.fi

06-7848 200